Teknologiateollisuus

20.1.2017

Diaarinumero A240/200/2016

Lausunto luonnoksesta Verohallinnon ohjeeksi Verotuksen maakohtainen raportti

Teknologiateollisuus ry kiittää mahdollisuudesta lausua asiassa ja esittää lausuntonaan seuraavaa:

Yleistä

Verohallinto on pyytänyt lausuntoa ohjeluonnokseensa. Ohjeluonnos koskee Verotuksen maakohtaista raporttia, jota koskevat säännökset ovat tulleet voimaan 1.1.2017. Ohjeen luonnosversio on laadittu vielä vahvistamattoman lain mukaisesti. Laki verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta (1489/2016) on vahvistettu 29.12.2016. Lailla muutettiin verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995, jäljempänä ”verotusmenettelylaki” tai ”VML”) pykäliä 14 b §, 17 b § ja 32 §, sekä lisättiin uudet 14 d § ja 14 e §.

Muutokset verotusmenettelylakiin perustuvat OECD:n BEPS-hankkeen siirtohinnoittelun dokumentaatiota koskevaan toimenpide 13:sta annettuun ohjeistukseen (jäljempänä ”BEPS-dokumentointiohjeistus”). BEPS-suositusten maakohtainen raportointi on implementoitu Suomessa EU direktiivin 2016/881/EU mukaisena (jäljempänä ”direktiivi”).

Teknologiateollisuus ry katsoo, että Verohallinnon ohje on pääpiirteisesti hyvin laadittu ja selkeä. Esimerkit ja verkkolomakkeiden ottaminen mukaan tekevät ohjeesta käytännönläheisen ja tämä keventää yritysten raportoinnista aiheutuvaa taakkaa. Ohjeessa olisi kuitenkin ehdottomasti annettava direktiivin ja BEPS-dokumentointiohjeistuksen mukainen rajaus, että maakohtaisen raportin tietoja ei käytetä siirtohinnoitteluoikaisujen eikä veron maksuunpanon perusteena.

Ei siirtohinnoitteluoikaisuja maakohtaisen raportin perusteella

Verohallinnon ohjeistuksessa kohdassa ”5.4 Tietojen käyttäminen” on todettu seuraavasti:
”Direktiivin mukaan maakohtaisen raportin tietoja voitaisiin käyttää verotuksen riskianalyysiin ja tarvittaessa myös muuhun taloudelliseen ja tilastolliseen analyysiin. Verotuksen riskianalyysi on osa Verohallinnon riskien hallintaan liittyvää toimintaa. Maakohtaisen raportin tietoja käytettäisiin riskien arviointivaiheessa muiden käytettävissä olevien tietojen lisäksi.

Veron määrääminen siirtohinnoittelua koskevissa tapauksissa tapahtuisi jatkossakin verotusmenettelystä annetun lain 31 §:n soveltamisedellytysten mukaisesti. Siten maakohtaisen raportin lisäksi olisi aina käytettävä muita tietolähteitä ja tarvittaessa pyydettävä verovelvolliselta lisätietoja ennen kuin siirtohinnoittelua koskeva lisäys tehtäisiin verotettavaan tuloon. Direktiivi ei poikkea OECD:n ohjeistuksesta maakohtaisen raportin sisältämien tietojen käytön osalta.”

Ohjeistus on pitkälti yhteneväinen hallituksen esityksessä 142/2016 mainitun kanssa. HE:ssä mainitaan lisäksi, että riskien arviointivaiheen jälkeen Verohallinto valitsee kullekin tunnistetulle riskille asianmukaisen toimenpiteen, joita voivat olla mm. ohjaus, neuvonta, valvontakäynti ja verotarkastus. Lisäksi *”Direktiivin nojalla maakohtaista raporttia voitaisiin käyttää perustana Verohallinnon lisäselvityksille.”* **Esitämme edellisten hallituksen esityksessä mainittujen kohtien lisäämistä Verohallinnon ohjeeseen.**

Hallituksen esitykseen eikä verotusmenettelylakiin kuitenkaan ole otettu OECD:n BEPS-dokumentointiohjeistuksessa painotettua näkemystä, direktiivissä 2016/881/EU säädettyä, että tieto jota maakohtaisessa selvityksessä saadaan, ei saa missään tapauksessa korvata yksityiskoh-

Teknologiateollisuus ry
Eteläranta 10, PL 10, 00131 Helsinki
Puhelin 09 192 31
www.teknologiateollisuus.fi
Y-tunnus: 0215289-2

taista siirtohinnoitteluanalyysiä (sisältäen yksityiskohtaisen toiminto- ja vertailuarvioinnin). Maakohtaisessa raportoinnissa saatavat tiedot eivät riitä todistamaan, että käytetty siirtohinnoittelu on tai ei ole oikealla tasolla. Siten maakohtaisesta selvityksestä saatavan tiedon perusteella ei voi langettaa veron maksuunpanoja. Verohallinnon ohjeeseen tulisi lisäksi lisätä direktiivissä mainittu kohta, että kyse on ”ylätason” siirtohinnoitteluriskien arviointiin. Alla ovat tarkemmat lainaukset BEPS-dokumentointiohjeistuksesta ja direktiivin sanamuodosta.

BEPS-dokumentointiohjeistuksessa annetussa mallilainsäädännön 6 artiklassa maakohtaisen raportoinnin osalta on ehdotettu, että kansalliseen lakiin lisätään kohta "Use and Confidentiality of Country-by-Country Report Information". Tässä mallissa määritellään tarkemmin mihin kansallinen veroviranomainen tulee käyttämään saamiaan tietoja. Tässä 6 artiklassa todetaan selvästi *”Transfer pricing adjustments by the [Country Tax Administration] will not be based on the CbC Report.”* Myös muualla BEPS-dokumentointiohjeistuksessa on todettu, että *"Jurisdictions should not propose adjustments to the income of any taxpayer on the basis of an income allocation formula based on the data from the Country-by-Country Report."*

Sama asia on selkeästi todettu direktiivissä, jonka 16 artiklan 6 kohtaan lisättiin teksti:
”Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1–4 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden välillä 8 aa artiklan nojalla annettavia tietoja käytetään ylätason siirtohinnoitteluriskien sekä muiden veropohjan rapautumiseen ja voitonsiirtoon liittyvien riskien arviointiin, mukaan lukien niiden riskien arviointi, jotka aiheutuvat siitä, että Monikansallisen Yritysryhmän jäsenet eivät noudata sovellettavia siirtohinnoittelun sääntöjä, sekä tarvittaessa taloudelliseen ja tilastolliseen analyysiin. Vastaanottavan jäsenvaltion veroviranomaisten tekemät siirtohinnoitteluoikaisut eivät saa perustua 8 aa artiklan nojalla vaihdettuihin tietoihin.” **Esitämme, että Verohallinnon ohjeeseen lisätään tarkempi selvitys mihin tietoja tullaan käyttämään, ja selkeä linjaus, ettei tietoja käytetä siirtohinnoitteluoikaisujen eikä veron maksuunpanon perusteena. Lisäksi sana ”ylätason” tulee lisätä ohjeeseen, seuraten direktiivin sanamuotoa.**

Toissijainen selvitysvelvollisuus ja veronkorotus

Toissijaisen selvitysvelvollisen tiedonantovelvollisuus, jos konsernin ylin emoyritys kieltäytyy antamasta tietoja - VML 14 d § 6 momentti ja 32 §

Verohallinnon ohjeluonnoksen kohdassa ”3.5 Toissijainen selvitysvelvollinen” käsitellään tilanteita, joissa muulle kuin konsernin ylimmälle emoyhtiölle muodostuu tiedonantovelvollisuus. VML 14 d § 6 momentissa säädetään toissijaisen selvitysvelvollisen osalta, että tämä on ”ainoastaan velvollinen antamaan sen saamat tai hankkimat hallussa olevat tiedot, jos ulkomaalainen konsernin ylin emoyritys on kieltäytynyt antamasta tietoja ja kieltäytymisestä on annettu ilmoitus.” Kuitenkaan veronkorotusta koskevassa VML 32 § 5 momentissa eikä Verohallinnon ohjeluonnoksessa ole mainittu veronkorotuksen osalta tällaisessa tilanteessa. **Esitämme, että Verohallinnon ohjeistuksessa otettaisiin veronkorotusta koskevaan kohtaan 5.3 selvyyden vuoksi maininta, ettei veronkorotusta määrätä 14 § 6 momentin tapauksessa, jos konsernin ylin emoyhtiö on kieltäytynyt antamasta tietoja ja toissijainen selvitysvelvollinen kykenee antamaan tiedot vain vaillinaisena.**

Verohallinnon ohjeluonnoksen sivulla 14 olevassa kuvassa toissijaisen selvitysvelvollisuuden muodostumisen osalta ei ole myöskään mainintaa 14 § 6 momentin mukaisesta tilanteesta. Ehdotamme, että kuvaa täydennettäisiin tältä osin.

Toissijaisen selvitysvelvollisen tiedonantovelvollisuus, jos konsernin ylin emoyritys asuu lainkäyttöalueella, joka syyllistynyt laiminlyöntiin, ja Verohallinto on antanut tästä tiedon - VML 14 d § 5 momentti 3 kohta ja 32 §

Teknologiateollisuus

VML 14 d § 5 momentin 3 kohdassa säädetään, että toissijaisen tietojen antamisvelvollisuuden lisäedellytyksenä on, että ulkomainen konsernin ylin emoyritys asuu verotuksellisesti sellaisella lainkäyttöalueella, joka on syyllistynyt direktiivin liitteen III kohdan 14 mukaiseen järjestelmälliseen laiminlyöntiin, ja Verohallinto on antanut tästä tiedon. Kuitenkaan veronkorotusta koskevassa VML 32 § 5 momentissa eikä Verohallinnon ohjeluonnoksessa ole mainittu veronkorotuksen osalta tällaisessa tilanteessa. On luonnollisesti kohtuutonta, jos verovelvolliselle aiheutuisi veronkorotus tilanteessa, jossa ei ole saanut viranomaiselta ajoissa tietoa, että edellytykset, joiden perustella toissijainen selvitysvelvollisuus on aktualisoitunut, ovat täyttyneet. Voi myös olla, että Verohallinto antaa tiedon myöhässä, koska ei ole muiden valtioiden viranomaisilta saanut kohtuullisessa ajassa tarvittavaa tietoa. **Esitämme, että Verohallinnon ohjeistuksessa otettaisiin veronkorotusta koskevaan kohtaan 5.3 ohjeistus miten toimitaan, mikäli tietojen saaminen viivästyy veroviranomaisten tietojenvaihdon/ tiedonantovelvollisuuden johdosta, sekä miten tämä huomioidaan veroseuraamusten määräämisessä.**

Verohallinnon ohjeluonnoksen sivulla 14 olevassa kuvassa toissijaisen selvitysvelvollisuuden muodostumisen osalta ei ole myöskään mainintaa 14 § 5 momentin 3 kohdan mukaisesta tilanteesta. Ehdotamme, että kuvaa täydennettäisiin tältä osin.

Dokumentoinnin kielivaatimus

Kiitämme sitä, että Verohallinnon ohjeluonnoksessa on mahdollistettu maakohtaisen raportin lisätietojen antaminen myös englanniksi, ja siihen myös ohjeessa kannustetaan. Vero.fi sivustolla kuitenkin maakohtaisen raportin lomakkeen voi antaa vain suomeksi ja ruotsiksi. Hallituksen esityksessä 142/2016 on kirjattu ”Verotuksen maakohtaisen raportin tiedot voitaisiin antaa Verohallinnolle suomen ja ruotsin ohella englannin kielellä. Tiedon toimittaminen Verohallinnolle englannin kielellä olisi tiedon toimittavan yrityksen ja tiedot vastaanottavan osapuolen etu, koska tietoja käsitellään useassa eri valtiossa.” Siten lain esitöissä annetaan selvä ohjaus, että kaikki maakohtaisen raportin tiedot tulisi voida antaa myös englanniksi. **Siten esitämme lisättäväksi ohjeeseen kohtaan ”4.8 Kieli”, että dokumentoinnin voi toimittaa kokonaisuudessaan myös englanniksi sekä lisäämään Verohallinnon verkkolomakkeisiin ainakin maakohtaisen raportin osalta englanninkielinen kieliversio.** Lisäksi esitämme, että ohjeistukseen lisättäisiin tarkennus, täytyykö esim. ranskankielisestä lisämateriaalista toimittaa käännös koko dokumentista vai vain olennaisin osin.

Lopuksi

Teknologiateollisuus ry kiittää siitä, että Verohallinto on laatinut Verotuksen maakohtaisesta raportista selkeän ja johdonmukaisen ohjeistuksen. Ohjeeseen tulee kuitenkin ehdottomasti lisätä selkeästi direktiivin ja BEPS-dokumentointiohjeistuksen mukainen rajaus, ettei maakohtaisen raportin tietoja käytetä siirtohinnoitteluoikaisujen eikä veron maksuunpanon perusteena.

Helsingissä 20.1.2017

Sanna Rauhansalo
johtaja

Lisätietoja: maria.volanen@teknologiateollisuus.fi p. 040 5323 744